

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/42756,Osrodek-Odosobnienia-w-Kokotku.html>
29.04.2024, 02:26

Ośrodek Odosobnienia w Kokotku

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Ośrodek Odosobnienia w Kokotku, ośrodek dla mężczyzn, funkcjonował 18 II - 29 IV 1982 w Ośrodku Wypoczynkowo-Sportowym „Silesiana” Przedsiębiorstwa Budowy Szybów w Bytomiu, przekazanym do dyspozycji OKZZ w Katowicach. Kierował nim oddelegowany z-ca naczelnika ZK w Tarnowskich Górach kpt. Wincenty Wieczorek.

W ośrodku przebywało łącznie 273 osób internowanych z woj. katowickiego (krótko, np. 21 IV 1982 przetrzymywano pojedyncze osoby z woj. częstochowskiego), z czego bezpośrednio na mocy decyzji o internowaniu - 10, przewiezionych z innych ośrodków odosobnienia -Zabrze-Zaborza, Jastrzębia-Zdroju Szerokiej, Strzelec Opolskich - 263, z różnych grup zawodowych i w różnym wieku.

Pierwsi internowani pojawili się 19 II 1982 (87 osób), w kolejnych dnia przyjęcia i zwolnienia po kilka osób, 8 III - przybyło 46, ubyło 23 (3 zwolnionych, 20 do OO w Jastrzębiu-Zdroju Szerokiej), 9 III - w ośrodku przebywało 110 osób, w tym dniu większość została zwolniona, w obecności komendanta KW MO w Katowicach płk. Jerzego Gruby i dziennikarzy oficjalnych mediów (m.in. z TV, „Trybuny Robotniczej”, w nast. dniu relacje z tego wydarzenia), pojedyncze osoby przewiezione do OO w Jastrzębiu-Zdroju Szerokiej). 10 III 1982 - przybycie nowej, 80-osobowej grupy. Do 14 IV 1982 liczba internowanych wahała się między 80 a 101 osób, 15 IV - transport 33 osób do OO w Zabrze-Zaborzu. 16-29 IV - w ośrodku przebywały 60-63 osoby. 29 IV 1982 - wszyscy zwolnieni.

Ośrodek, zlokalizowany w hotelu o wysokim standardzie, miał odgrywać rolę propagandową i pokazywać - w oficjalnych mediach i w trakcie wizyt przedstawicieli organizacji charytatywnych - że osoby przetrzymywane są w bardzo dobrych warunkach. Tym celom służyły też zwolnienia w

obecności komendanta KW MO i dziennikarzy. Internowani umieszczeni zostali przeważnie w dwu- lub trzyosobowych pokojach (z wydzielonymi łazienkami i toaletami oraz balkonami), mieli swobodę poruszania się na jednym piętrze, dostęp do świetlicy z radiem i telewizorem (w godzinach wieczornych), biblioteczki i stołu do tenisa. Spożywanie posiłków odbywało się w sali restauracyjnej. W miejsce spacerów wprowadzono trzygodzinny pobyt na świeżym powietrzu, w ramach którego internowani mogli korzystać z urządzeń rekreacyjnych ośrodka i grać m.in. w piłkę nożną, siatkówkę, koszykówkę i kręgle. Widzenia odbywały się w każdą niedzielę w godz. 9.00-16.00. Sprzedaż artykułów żywnościowych, tytoniowych i przemysłowych dwa razy w miesiącu. Na terenie ośrodka funkcjonowało ambulatorium z gabinetami pielęgniarstwa i lekarskim, zabezpieczenie w leki i podstawowy sprzęt medyczny było zadowalające (do 14 IV 1982 udzielono łącznie 189 porad lekarskich). Rano i wieczorem w pomieszczeniach mieszkalnych odbywały się apele.

Kadrę ośrodka, oprócz komendanta, stanowiło kilkunastu funkcjonariuszy służby więziennej i kilkunastu pracowników zmilitaryzowanych (m.in. lekarz, pielęgniarka, kucharki, pracownicy techniczni i inni) – łącznie ponad 30 osób oraz kilku funkcjonariuszy SB. Początkowo ochronę zewnętrzną sprawował pododdział ZOMO w Katowicach, nast. pododdział Górnośląskiej Brygady WOP w Gliwicach (ośrodek ochraniało 8 stałych posterunków zewnętrznych ruchomych, w nocy do wzmocnienia ochrony wykorzystywano psy, ochronę wewnętrzną stanowiły 2 posterunki oddziałowych).

Ośrodek wizytowany był na pocz. marca 1982 r. przez przedstawicieli MCK – oficjalnie warunki ocenione zostały jako dobre, pojawiły się jedynie drobne uwagi dot. zwiększenia czasu pobytu na świeżym powietrzu i swobodniejszego poruszania się w obrębie obiektu. 6 IV 1982 r. ośrodek skontrolowali z-ca Komendanta Wojewódzkiego i Naczelnik Wydz. Śledczego KW MO w Katowicach, kilkakrotnych lustracji z instruktażem dokonywały także zespoły OZZK w Katowicach – wizytujący mieli jedynie drobne uwagi.

Internowani objęci byli opieką duszpasterską. W niedziele i

święta odbywały się w świetlicy msze św. (frekwencja wynosiła ok. 85 proc.). 25 III 1982 ośrodek odwiedził ordynariusz katowicki bp Herbert Bednorz, 11 IV 1982 mszę wielkanocną odprawił biskup pomocniczy diecezji katowickiej Czesław Domin. Paczki dla internowanych, głównie z żywnością, środkami higienicznymi i ubraniami, przekazali m.in. Prymasowski Komitet Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom, katowicki Biskupi Komitet Pomocy Uwięzionym i Internowanym, Zarząd Główny PCK.

Podczas funkcjonowania ośrodka nie doszło do żadnych poważniejszych przypadków naruszenia dyscypliny, rewizje nie wykazały, aby przetrzymywane osoby posiadały niedozwolone materiały i przedmioty (oprócz grzałek własnej roboty). Również internowani nie zgłaszali żadnych istotniejszych uwag i skarg. 29 IV 1982 ostatnia grupa internowanych opuściła ośrodek. 30 IV 1982 – likwidacja ośrodka

Jarosław Neja, Tomasz Kurpierz

Tomasz Kurpierz, Jarosław Neja

[Region Śląsko-Dąbrowski](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)